

SZÚCS LÁSZLÓ

Huss, civilek!

Búbajos, mondaná kesernyés iróniával Szilágyi Aladár barátunk, ha elmesélhetném neki, hogy az új váradi önkormányzat egyik első ténykedése a civil szervezetek, kézművesek kiakolbólitása volt (pontosabban leend) a felújított középkori várból, ahol néhány esztendeje helyet és méltó körülményeket kaptak működésükhöz. Még az is lehet, a régi döntéshozók érdeme volt az ötlet, hogy aki mostantól nem képes lakbért fizetni, annak kívül tágasabb. A realitások ismeretében nincs jelentősége annak, hogy ki áll az eljárás mögött. Ingyér, grátisz nem civilkedünk, kis kezünkkel nem műveskedünk ott, ahol vállalkozások megjelenése képében akár a profit is felütheti a fejét a sok százados, uniós pénzekon kiglancolt falak között. Pedig ha jól értelmezem a híradásokat, a felújításra kapott támogatások, a projekt feltételei között is szerepelt a civilek befogadása kedvező feltételek mellett. De ha nem is szerepelt volna, nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy felfogják, pontosan ezek a civil kulturális kezdeményezések képesek életet lehelni a műemlékegyüttesbe, s nem feltétlenül azok, akik ott nyaranta, mondjuk, elsörözgetnek. Nyilván a kettő nem zárja ki egymást. Egyebek mellett attól is válik otthonossá a hely, hogy az ott ilyen-olyan megszállottságtól vezérelve megtelepedők s az oda látogatók a magukénak érzik.

Igazából nem azért tartom fontosnak ezt a témát ide a lap szám elejére kiemelni, hogy a döntéshozók, politikusok,

önkormányzati vezetők felett dörgelemeskedjek. Ők így működnek majd mindenütt, ilyenek a reflexeik, még azt sem túlzás kijelenteni, hogy a választóknak nevezett arctalan tömeg jelentős része is helyesli ezt a bürokratikus kérlelhetetlenséget. Jó gazdái a városnak, építenek, bontanak, betoноznak, fejlesztenek, míg világ a világ, s mandátum a mandátum.

Az viszont kétségbeejtő, hogy a képvisleti demokrácia három évtizedes hazai virágzása mellett a civil társadalom és az ő egyesületei nem képviselnek ma jelentős társadalmi erőt, legalábbis úgy tekintenek rájuk, viszont kiszolgáltatottjai a gazdasági-politikai tényezőknak. Létük törékeny, s mintha azok részéről sem mutatkozna kellő háttér, támogatás, szolidaritás, akikért ezek létrejöttek, működnek. Márpedig egy ilyen helyzetben gond nélkül távolíthatók el onnan, ahol érdeket sértenek, ahol létük veszteséget okoz. Úgyhogy: huss, civilek!